

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 maja 2021 r. w sprawie T-637/19, Sun Stars & Sons/EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA), wniesione w dniu 12 lipca 2021 r. przez Sun Stars & Sons Pte Ltd

(Sprawa C-425/21 P)

(2022/C 11/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sun Stars & Sons Pte Ltd (przedstawiciel: M. Maček, odvetnica)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Carpathian Springs SA

Postanowieniem z dnia 11 listopada 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Sun Stars & Sons Pte Ltd jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 26 lipca 2021 r. – The Navigator Company S.A., Navigator Pulp Figueira S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-459/21)

(2022/C 11/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Navigator Company S.A., Navigator Pulp Figueira S.A.

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

Czy zasada równoważności stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu w dziedzinie VAT, takiemu jak ustanowione w art. 21 ust. 1 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (kodeksu podatku od wartości dodanej, CIVA), utrzymanemu na podstawie klauzuli stand still i wyłączonego prawo do odliczenia w całości lub w wysokości 50 % kosztów związanych z pojazdami silnikowymi, kosztów podróży i zakwaterowania oraz kosztów na cele reprezentacyjne, które w ramach podatku dochodowego od osób prawnych podlegają odliczeniu w całości jako koszty (z zastrzeżeniem ich weryfikacji a posteriori i pod pewnymi warunkami) lub w ramach osobnego opodatkowania mogą być faktycznie odliczone jako koszty w wysokości większej niż 50 %?

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 31 maja 2021 r. w sprawie T-332/20, König Ludwig International / EUIPO, wniesione w dniu 29 lipca 2021 r. przez König Ludwig International GmbH & Co. KG

(Sprawa C-465/21 P)

(2022/C 11/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: König Ludwig International GmbH & Co. KG (przedstawiciele: O. Spuhler, Rechtsanwalt i J. Stock, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że König Ludwig International GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 14 września 2021 r. – BU/Republika Federalna Niemiec**

(Sprawa C-564/21)

(2022/C 11/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BU

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec reprezentowana przez Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z przewidzianego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa do rzetelnego procesu wynika, że akta administracyjne okazywane przez organ w ramach dostępu do akt lub w ramach kontroli sądowej powinny być – również w formie elektronicznej – okazywane w ten sposób, że są one kompletne i zawierają kolejno paginowane strony, a tym samym zrozumiałe są dokonywane w nich zmiany?
- 2) Czy art. 23 ust. 1, art. 46 ust. 1–3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie krajowej praktyce administracyjnej, zgodnie z którą organ okazuje przedstawicielowi prawnemu osoby ubiegającej się o azyl oraz sądowi z reguły zaledwie wyciąg z elektronicznego systemu zarządzania dokumentami, który zawiera zbiór niekompletnych, nieustrukturyzowanych i nieułożonych chronologicznie plików elektronicznych w formacie PDF, przy czym pliki te nie wykazują żadnej struktury, ani chronologicznego przebiegu zdarzeń, a tym bardziej nie odzwierciedlają kompletnej treści akt elektronicznych?
- 3) Czy z art. 11 ust. 1, 45 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wynika, że pracownik organu rozstrzygającego wydający orzeczenie powinien je podpisać odręcznie, a takie orzeczenie powinno być załączone do akt lub doręczone wnioskodawcy jako odrębnie podpisany dokument?
- 4) Czy wymóg odręcznego podpisu w rozumieniu art. 11 ust. 1, 45 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE jest dochowany, jeżeli osoba wydająca orzeczenie podpisuje je, lecz potem orzeczenie takie jest skanowane, zaś oryginał jest niszczone, a zatem orzeczenie jedynie w części zachowuje wymóg pisemności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 180, s. 60.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 lipca
2021 r. w sprawie T-185/19, Public.Resource.Org, Inc. and Right to Know CLG/Komisja Europejska,
wniesione w dniu 23 września 2021 r. przez Public.Resource.Org, Inc., Right to Know CLG**

(Sprawa C-588/21 P)

(2022/C 11/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Public.Resource.Org, Inc. and Right to Know CLG (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, J. Hackl, Rechtsanwalt, C. Nüßing, Rechtsanwalt)